

disse sager, og vi synes, det er en god idé, om præsterne bliver enige om at fortsætte med at stille sig til rådighed i denne her slags sager.

Men løsningen på det problem, som Kristeligt Folkeparti rejser i dag, mener jeg ikke findes ved, at vi over hele landet opbygger en lang række institutioner, som er finansieret af det offentlige, og som har til formål at begynde at lægge en ny overordnet mode for, at alle mennesker, der søger en skilsmisse, nu skal have været igennem en rådgivning forinden, for ellers ved de ikke helt, hvad det er, de beslutter sig for. Det er ikke en udvikling, vi synes er rigtig. Det er heller ikke en rigtig prioritering af de offentlige midler. Der er mange andre sociale og sundhedspolitiske områder, som trænger til offentlige midler.

Så det korte af det lange er, at jeg godt forstår, at der kan være en bekymring, der går på: Er der lovgivningsmæssige barrierer, som er vendt imod ægteskabet? Lad os kigge på det. Lad os prøve at få vækket ansvaret hos alle voksne i parforhold, så de ved, hvad de beslutter sig for, når de går ind i ægteskabet, og så de ved, hvad de beslutter sig for, når de forlader det. Men vi skal holde fast ved, at det er deres ansvar.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg har altså enormt svært ved at se, at man fratager nogen ansvaret ved at give dem et tilbud. Det må jeg sige. Og jeg har svært ved at se, at et tilbud om parrådgivning er et spørgsmål om, at man ikke længere lader selv træffe beslutning om, hvordan de vil leve deres liv.

Så siger fru Pia Christmas-Møller, at vi nødig skulle skabe en ny overordnet mode, hvor man nærmest render til parrådgivning i tide og utide. Det måtte jeg forstå på fru Pia Christmas-Møller.

Det synes jeg faktisk er lidt barsk sagt i forhold til de mange, som rent faktisk gør brug af parrådgivning. Jeg tror ikke, de gør det, fordi de synes, det er vigtigt at være med på moden. Jeg tror, de mange gange gør det af bitter nød. For de har netop selv oplevet, at de ikke kan få tingene til at fungere, og at de måske rent faktisk kunne få hjælp gennem parrådgivning. Så jeg må sige, at jeg synes, det var nogle ret barske betragtninger, som fru Pia Christmas-Møller kom med.

Hvis det endelig er det økonomiske perspektiv og investeringslysten på andre områder, der er afgørende for Det Konservative Folkeparti, kunne man så ikke se sådan på det, at hvis man

bruger måske 10 mio. kr. på det her område, så kunne man undgå en hel del skilsmisser, og så var der noget sparet til de mange investeringsformål, som fru Pia Christmas-Møller nævnte?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Fru Pia Christmas-Møller var ligesom hr. Knud Enggaard inde på det, fru Pia Christmas-Møller betegnede som skat på ægteskab. Det tror jeg er en meget relevant diskussion i forhold til det her. Der er altså steder, hvor de økonomisk tilrettelagte forhold gør, at det er en klar økonomisk fordel at lade sig skille. Det er det jo oplagt, hvis man er på førtidspension.

Jeg vil igen stille spørgsmålet til fru Pia Christmas-Møller, som jo deltog i forhandlingerne, og jeg er sådan set glad for, at flertallet tegner sig nu for, at det ikke skal have nogen konsekvens. Jeg synes, det er ærgerligt, at flertallet ikke eksisterede, da vi lavede aftalen.

Men det kan jo give fornyet håb. Men vi ved jo godt, hvor det er. Vi ved jo godt, at det er på førtidspension, det er på bistandshjælp, og det er på samlevende pensionistægtepar. Det er dem, der bliver ramt af det her.

Det vil vi meget gerne være med til at kigge på fra SF's side med hvilket som helst flertal, men medlemmerne skal huske at tage den store pung med, når vi skal prøve det.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Fru Pia Christmas-Møller sagde, at fru Pia Christmas-Møller ikke ville være med til at opbygge en lang række offentlige institutioner.

Mener fru Pia Christmas-Møller, at det er det, der ligger i Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse? Det vil jeg gerne spørge om.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Allerførst til hr. Jann Sjursen: Mode eller ej – man kan bruge forskellige udtryk. Det, der er min bekymring, er, at det pludselig bliver så omfattende et pres på mennesker, der gerne vil skilles, at de egentlig bliver lidt ugleset, hvis de føler, de er i stand til at træffe deres beslutning uden først at have været igennem parterapi.

Det er en udvikling, jeg ikke ønsker. Det betyder ikke, at par og personer, som har brug for rådgivning, ikke skal have den mulighed. Det mener jeg, og det sagde jeg også klart og tydeligt